

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ
ΙΗ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΣ Δ΄
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ζ΄

Τετάρτη 12 Οκτωβρίου 2022

Αθήνα, σήμερα στις 12 Οκτωβρίου 2022, ημέρα Τετάρτη και ώρα 9.05΄ συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του ΣΤ΄ Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωρούμε τώρα στη συζήτηση των σχεδίων νόμου που αφορούν το Υπουργείο Εξωτερικών:

1. Συζήτηση και ψήφιση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της αφενός, και του Καναδά, αφετέρου».

2. Συζήτηση και ψήφιση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου για τα προνόμια και τις ασυλίες της Διεθνούς Αρχής Βυθού».

Τα ανωτέρω νομοσχέδια ψηφίστηκαν στη Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία και εισάγονται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή μπορούν να λάβουν τον λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί της κύρωσης της συμφωνίας για πέντε λεπτά και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, εφόσον το επιθυμούν, για πέντε λεπτά και με την προϋπόθεση ότι δεν θα μιλήσει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής τους Ομάδας. Η ψηφοφορία, φυσικά, θα γίνει μετά το τέλος της συζήτησης.

Προτείνω στο Σώμα να συζητηθούν και οι δύο κυρώσεις από κοινού.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πέντε λεπτά και για τις δύο κυρώσεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Νομίζω ότι ήταν κατανοητό αυτό που ανάγνωσα. Τον λόγο παίρνουν όσοι έχουν, σύμφωνα με τον Κανονισμό, αντίρρηση ή επιφύλαξη στην επιτροπή.

Πιο συγκεκριμένα, και στις δύο κυρώσεις η Νέα Δημοκρατία, ο ΣΥΡΙΖΑ και το Κίνημα Αλλαγής ήταν υπέρ. Το Κομμουνιστικό Κόμμα ήταν στην κύρωση για τον Καναδά κατά και στην άλλη «ΠΑΡΩΝ», η Ελληνική Λύση κατά και επιφύλαξη αντίστοιχα, ενώ το ΜέΡΑ25 κατά και κατά. Άρα οι τρεις Εκπρόσωποι των τριών αυτών Κοινοβουλευτικών Ομάδων -εισηγητές, ειδικοί αγορητές- θα έχουν τον λόγο και φυσικά οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι των άλλων κομμάτων, εάν το επιθυμούν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα δηλωθώ ως Εκπρόσωπος και θα μιλήσω, παρ' ότι δεν είμαι; Γιατί θα μιλήσω πέντε λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Αν είστε Κοινοβουλευτικός, βεβαίως. Δεν σας αρνούμαστε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα καταστή. Αν δεν καταστή, δεν γίνεται. Έτσι δεν είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τέλος πάντων, να μπούμε τώρα στον κύκλο των ειδικών αγορητών.

Τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια από το ΜέΡΑ25 κ. Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ως προς την πρώτη επεξεργασία και κύρωση του πρωτοκόλλου όσον αφορά την εταιρική σχέση μας με τον Καναδά, στο σκηνικό των παγκόσμιων αλληλεξαρτήσεων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση προωθεί στρατηγικές εταιρικές σχέσεις που ουσιαστικά δεν εξασφαλίζουν τα συμφέροντα των μελών και των πολιτών της αλλά μόνο εκείνα των ισχυρών ολιγαρχών.

Η συγκεκριμένη συμφωνία στρατηγικής σχέσης αφορά στην ενίσχυση της διμερούς συνεργασίας σε τομείς όπως η ειρήνη και ασφάλεια, μετανάστευση, καταπολέμηση της τρομοκρατίας, ενέργεια, κλιματική αλλαγή, έρευνα και καινοτομία, ανάπτυξη και προξενική προστασία. Στο τελευταίο μόνο φαίνεται κάποιο θετικό αποτύπωμα επειδή αφορά σε θέματα βίζας για τους Βούλγαρους και Ρουμάνους πολίτες.

Σήμερα που η Δύση βρίσκεται σε τροχιά σύγκρουσης με τη Ρωσία και την Κίνα, μια πιο εντατική συνεργασία μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Καναδά, ειδικά στα θέματα ειρήνης και ασφάλειας περισσότερο ανησυχεί παρά καθησυχάζει.

Στη σημερινή πολυπολική παγκόσμια πραγματικότητα τέτοιες στρατηγικές εταιρικές σχέσεις εντασσόμενες στο νατοϊκό πλαίσιο -όπως λέγεται- διατλαντικής αρχιτεκτονικής ασφαλείας, προσπαθούν να αναστήσουν τον μονοπολικό κόσμο του 1990. Η μόνη πιθανή πρόβλεψη γι' αυτή τη συνεργασία Ευρωπαϊκής Ένωσης - Καναδά στην εξωτερική πολιτική -όπως προβλέπεται στο πλαίσιο πολιτικού διαλόγου, άρθρα 26 και 27- θα έχει οπωσδήποτε αρνητικά αν όχι -θα έλεγα- και ολέθρια αποτελέσματα για την ειρήνη και την ασφάλεια στην Ευρώπη και στο βόρειο ημισφαίριο γενικότερα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ**)

Η είσοδος Φινλανδίας και Σουηδίας στο ΝΑΤΟ διεύρυνε ήδη το πεδίο διένεξης Δύσης - Ρωσίας προς Βορρά, μέχρι και τον Αρκτικό Ωκεανό. Να σημειωθεί εδώ ότι ο Καναδάς στο χώρο αυτό προβάλλει την ισχύ του, ακόμα και συγκρουόμενος με τις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως για τη ναυσιπλοΐα στο βορειοδυτικό πέρασμα.

Αντί για προώθηση διαλόγου Δύσης και Ρωσίας, λοιπόν, έρχεται με τη στρατηγική εταιρική σχέση η λάθος απάντηση. Τέτοιοι συνασπισμοί οξύνουν την ένταση και τις αντιθέσεις. Ακόμα και για τη Μέση Ανατολή η ταύτιση Ευρωπαϊκής Ένωσης και Καναδά προβληματίζει και ανησυχεί. Ενδεικτικά θα αναφέρω ότι καταδικάζουν μονομερώς το καθεστώς Άσαντ, αλλά σιωπούν για τις ρατσιστικές πολιτικές Τουρκίας και Ισραήλ που καταπατούν απροκάλυπτα τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Διαβάζουμε ότι οι συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τρίτες χώρες πρέπει να περιλαμβάνουν αμοιβαίες προϋποθέσεις και πολιτικές ρήτρες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και για τη δημοκρατία, να διασφαλίζουν ότι η κοινωνία των πολιτών και οι κύριοι ενδιαφερόμενοι συμμετέχουν πλήρως, ότι ενημερώνονται και ότι ζητήθηκε η γνώμη τους στη διαδικασία.

Πολύ καλογραμμένα είναι όλα αυτά, αλλά ποτέ δεν εφαρμόζονται στις σχέσεις της Ένωσης και των κρατών-μελών της με τις χώρες του σύγχρονου απαρτχάιντ. Εδώ η ευρωπαϊκή συνέπεια είναι πραγματικά εγκληματική.

Ο Καναδάς υποστήριξε πολλές αποστολές - επιχειρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακόμα και στο Μάλι, όμως με αυτές η Ευρωπαϊκή Ένωση αποσταθεροποιεί την ειρήνη και πολλαπλασιάζει τις συγκρούσεις. Και το αποτέλεσμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προσφυγιά. Ακόμα και στο ουκρανικό, κανείς δεν περιμένει ότι η στρατηγική εταιρική σχέση Ευρωπαϊκής Ένωσης - Καναδά θα μπορεί, παραδείγματος χάριν, να συμβάλλει στην επίτευξη της μόνης επιθυμητής και επιβαλλόμενης λύσης, που είναι η ανακωχή.

Οι πολιτικές προσωπικότητες εδώ δίνουν και το δικό τους στίγμα. Η κ. Φον ντερ Λάιεν και ο κ. Τριντό είναι και οι δύο εμβληματικά και προστατευόμενα τέκνα του δυτικού

επικοινωνιακού κατεστημένου και ας αναλογιστούμε εδώ ποια πολιτικά οράματα μπορούν να φέρουν και να υπηρετήσουν. Πέρα από την ειρήνη και την ασφάλεια οι πολιτικές των δύο εταίρων για τα ορυκτά καύσιμα είναι παραδείγματα προς αποφυγή.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση προωθεί την εξόρυξη σχιστολιθικού αερίου και ο Καναδάς την εξαγωγή πετρελαίου από πισσώδη άμμο, δηλαδή, όπως είπα και στην επιτροπή, από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη. Ενώ υποτίθεται ότι ο στόχος είναι η μείωση των ρύπων, Ευρωπαϊκή Ένωση και Καναδάς επιλέγουν από τα ορυκτά καύσιμα τα πιο ενεργοβόρα και τα πιο επικίνδυνα για το περιβάλλον.

Την ίδια ώρα, όλο και περισσότερο канаδικό υδροποιημένο φυσικό αέριο έρχεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση μέσω των Ηνωμένων Πολιτειών. Επιπλέον οι εμπορικές σχέσεις τόσο μέσα στην Ένωση όσο και με τους εταίρους της, διαμορφώνουν μια διεθνή διατλαντική ζώνη ελεύθερων συναλλαγών, μια τεράστια αγορά που επιτείνει και επιδεινώνει τα κοινωνικά και περιβαλλοντικά προβλήματα, αφού ο μόνος κανόνας στη λειτουργία της είναι η αύξηση των κερδών ορισμένων στρατηγικών επιχειρήσεων.

Είναι αλήθεια, λοιπόν, ότι πολλά θα μπορούσε να κερδίσει και η Ελλάδα μέσα από μια στρατηγική εταιρική σχέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον Καναδά, όχι όμως με μία σαν αυτή που συζητάμε σήμερα που έχει απόλυτα λανθασμένες βάσεις και άλλες σκοπιμότητες.

Συνεπώς, κύριε Πρόεδρε, εδώ καταψηφίζουμε.

Και πάω στη δεύτερη κύρωση πρωτοκόλλου για τα προνόμια και της ασυλίας της Διεθνούς Αρχής Βυθού.

Κύριοι συνάδελφοι, η Διεθνής Αρχή Βυθού έχει αποστολή την προστασία του οικοσυστήματος, του βυθού και του υπεδάφους, στην τεράστια περιοχή πέρα από τις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες. Επίσης, για τις εξουσιοδοτήσεις και ελέγχους για την ανάπτυξη εργασιών ως προς τον εκεί ορυκτό πλούτο που θεωρείται ως κοινή κληρονομιά όλης της ανθρωπότητας. Τέλος, για την προστασία του οικοσυστήματος στη διεθνή βαθιά θάλασσα σε βάθη πάνω από διακόσια μέτρα όπου το φως δεν αρκεί για τη λειτουργία της φωτοσύνθεσης.

Η αρχή λειτουργεί σαν αυτόνομος διεθνής οργανισμός με συνέλευση, συμβούλιο, γραμματεία και επιχείρηση, η οποία διεξάγει όλες τις απαιτούμενες δραστηριότητες.

Πριν είκοσι τέσσερα χρόνια η Ελλάδα υπέγραψε το πρωτόκολλο για τα προνόμια και τις ασυλίες της αρχής και του προσωπικού της, που σήμερα καλούμαστε να κυρώσουμε.

Από τα κόμματα που κυβέρνησαν αυτά τα είκοσι τέσσερα χρόνια, θα ήθελα να ακούσουμε -το είπα και χθες- για ποιους λόγους δεν κατατέθηκε νωρίτερα από το 1998 μέχρι σήμερα για κύρωση το συγκεκριμένο πρωτόκολλο. Έχει πάρα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον εάν η ψήφος είναι τελικά θετική.

Το πρωτόκολλο αριθμεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι σήμερα στα είκοσι τέσσερα αυτά χρόνια μόλις σαράντα επτά συμβαλλόμενα μέρη από τα εκατόν εξήντα επτά κράτη-μέλη της αρχής, και ανάμεσα σε αυτά είναι τα δεκαεννέα από τα είκοσι επτά κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσον αφορά στη δική μας στάση έχουμε σοβαρούς προβληματισμούς. Η έννοια της προστασίας της κοινής κληρονομιάς της ανθρωπότητας αποτελεί μια κατ' αρχάς σωστή βάση. Υπάρχει, λοιπόν, το ερώτημα: αποτελεί, πράγματι, η Διεθνής Αρχή Βυθού έναν θεματοφύλακα του θαλάσσιου βυθού στα διεθνή ύδατα; Τα επιχειρηματικά συμφέροντα της άπληστης εκμετάλλευσης, όπως έχουμε δει, δηλώνουν παρόντα ακόμα και εκεί στον διεθνή βυθό. Εκεί υπάρχουν και τεράστια αποθέματα κρίσιμων πρώτων υλών όπως λίθιο,

νικέλιο, μολυβδαίνιο, χαλκός, κοβάλτιο, υλικά, δηλαδή, χρήσιμα και για την περίφημη ενεργειακή μετάβαση.

Από την ίδρυσή της το 1994, η αρχή έχει εγκρίνει περισσότερες από είκοσι δύο συμβάσεις εξερεύνησης εξόρυξης βυθού - ωκεανού. Οι περισσότερες, λοιπόν, αφορούν στη ζώνη Κλάριον - Κλίπερτον ανάμεσα σε Χαβάη και Μεξικό, μια περιοχή διάσπαρτη, με αρκετά στοιχεία που περιέχουν κοβάλτιο, ικανό να τροφοδοτήσει περίπου 4,8 δισεκατομμύρια ηλεκτρικά οχήματα, σύμφωνα πάντα με εκτιμήσεις της βιομηχανίας. Η εξόρυξη τους παρά το μεγάλο βάθος θεωρείται μάλλον απλή υπόθεση.

Υπάρχουν όμως, κύριοι συνάδελφοι, δικαιολογημένες ανησυχίες για τις επιπτώσεις και για την απελευθέρωση επικίνδυνων στοιχείων στο οικοσύστημα. Μέχρι σήμερα η αρχή εξετάζει τους σχετικούς κανονισμούς, μέσα στο κλίμα των παγκόσμιων εκκλήσεων για μορατόριουμ στις εξορύξεις αυτές. Σύμφωνα με τους κανόνες της δεν εκδίδονται άδειες εξόρυξης αν δεν αποφασίσει η αρχή για τις περιβαλλοντικές και χρηματοοικονομικές πολιτικές που θα ρυθμίζουν τη βιομηχανία των εξορύξεων.

Αυτή η περίπλοκη, συναινετική διαδικασία βρίσκεται σε εξέλιξη εδώ και τριάντα χρόνια. Υπάρχει όμως ένα νομικό κενό, που εκμεταλλεύτηκε ήδη μια χώρα το Ναουρού τον Ιούνιο. Όταν μια χώρα ενημερώνει την αρχή για πρόθεση εξορύξεων, αυτή πρέπει να θεσπίσει τους αντίστοιχους κανόνες μέσα σε δύο χρόνια αλλιώς να εγκρίνει ένα προσωρινό σχέδιο.

Οι περιβαλλοντικοί, κοινωνικοί και οικονομικοί κίνδυνοι εδώ είναι μεγάλοι. Θεωρούμε, λοιπόν, προαπαιτούμενη τη συναίνεση των ντόπιων πληθυσμών μετά από πλήρη ενημέρωση, όπως και την επιστημονική τεκμηρίωση για αποτελεσματική διασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας. Ο θαλάσσιος βυθός φιλοξενεί αμέτρητα είδη και λειτουργεί σαν μονάδα ανακύκλωσης των ωκεανών, αφού η αποσύνθεση νεκρών οργανισμών στον πυθμένα ανατροφοδοτεί την τροφική αλυσίδα. Επιπλέον, ο βυθός απορροφά το 1/4 των παγκόσμιων εκπομπών άνθρακα το χρόνο.

Ο ρόλος της αρχής καταγράφεται, λοιπόν, αρνητικά και στις διαπραγματεύσεις για τη σύναψη συνθήκης για τη βιοποικιλότητα στην ανοικτή θάλασσα που πάγωσαν τον Αύγουστο. Η Διεθνής Ένωση για τη Διατήρηση της Φύσης, γνωστή από τον κόκκινο κατάλογο των απειλούμενων ειδών καταγγέλλει ότι ο κανονιστικό ρόλος της Διεθνούς Αρχής Βυθού προτάσσει την εξορυκτική χρήση των ωκεανών και όχι τη διατήρησή τους. Αντίστοιχοι προβληματισμοί, όπως για τις εξορύξεις, υπάρχουν και για το αυξανόμενο επιχειρηματικό ενδιαφέρον για τους μικροοργανισμούς των βυθών από εταιρείες φαρμακευτικές αλλά και γενικής τεχνολογίας. Μάλλον εκεί θα πρέπει να αναζητήσουμε και την αιτία της σημερινής όψιμης επίσπευσης της κύρωσης μετά από είκοσι τέσσερα χρόνια στα επιχειρηματικά συμφέροντα για τις σύγχρονες μπαταρίες και το βιολογικό υλικό. Η μέχρι σήμερα πρακτική της Διεθνούς Αρχής Βυθού δεν παρέχει εχέγγυα για την προστασία αυτής της κοινής κληρονομιάς της ανθρωπότητας, έτσι ώστε να ενισχύεται με προνόμια και ασυλίες και αυτή και το προσωπικό της.

Πιστεύουμε ότι πρέπει να επιδιωχθεί μια παγκόσμια συνθήκη για τον έλεγχο των εξορύξεων.

Και εδώ, κύριε Πρόεδρε, οφείλω να πω ότι και αυτή την κύρωση την καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Εμείς ευχαριστούμε, κυρία Σακοράφα.

Καλημέρα και από μένα.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Αντώνιος Μυλωνάκης από την Ελληνική Λύση.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, πανηγυρίζουν οι Τούρκοι σήμερα. Ο τουρκικός Τύπος πανηγυρίζει. Ο Ερντογάν τρίβει τα χέρια του.

Χθες μόλις η Γερουσία αποφάσισε, γιατί καλό θα είναι να τα βλέπουμε και να τα συζητάμε και αυτά, ότι οι όροι τους οποίους είχε θέσει ο Πρόεδρος της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας στο Κογκρέσο, ο Μενέντες πήγαν περίπατο, δεν μπήκαν στον προϋπολογισμό των εξοπλιστικών. Άρα, λοιπόν, σημαίνει ότι ήρθαν όλα τα προβλήματα τα οποία υπήρχαν για να πάρει η Τουρκία ή να αναβαθμίσει τα F-16 σε Viper.

Αυτό το οποίο πανηγύριζε η Κυβέρνηση και το είχε σαν σημαία, ότι βλέπετε οι Ηνωμένες Πολιτείες με τις οποίες υπογράψαμε μια συμφωνία αμυντική και οι οποίες θα μας βοηθήσουν, δεν πέρασαν ούτε είκοσι τέσσερις ώρες και οι Ηνωμένες Πολιτείες λένε: Όχι. Εμείς θα δώσουμε τα όπλα στον Ερντογάν, εμείς θα τον βοηθήσουμε. Τα υπόλοιπα όλα είναι με άλλα λόγια να αγαπιόμαστε.

Όταν σας λέει η Ελληνική Λύση από την πρώτη στιγμή ότι κανένας δεν είναι φίλος άλλο σύμμαχος, άλλο φίλος και κανένας δεν θα μας βοηθήσει σε ένα θερμό επεισόδιο με την Τουρκία και πρέπει να μάθουμε να ζύνουμε την πλάτη μας μόνοι μας, εσείς λέτε ότι βασιζόμαστε στους συμμάχους, στην Αμερική, κ.τ.λ.. Ναι σύμμαχοι, προσοχή όμως διότι αυτές οι συμμαχίες είναι λυκοφιλίες δεν είναι φιλίες.

Αντί, λοιπόν, να την τιμωρήσει η Αμερική την Τουρκία, την επιβραβεύει. Τώρα περιμένω τον κ. Μενέντες -και το λέω από τούτο εδώ το Βήμα- να ασκήσει βέτο. Μπορεί μέσα σε δύο μέρες να ασκήσει βέτο. Θα δούμε θα ασκήσει βέτο ο κ. Μενέντες γι' αυτό το οποίο είχε θέσει σαν όρο να μην πουληθούν, να μην αναβαθμιστούν τα F-16 σε Viper της Τουρκίας, εάν και εφόσον θέλει να τα χρησιμοποιήσει γι' αυτές τις δουλειές τις οποίες τα χρησιμοποιεί μέχρι τώρα, δηλαδή, να περνάει να κάνει συνεχώς αυτά τα οποία κάνει πάνω από τον εναέριο χώρο παραβιάσεις και παραβάσεις του ελληνικού εναέριου χώρου; Θα δούμε.

Υπάρχει και ένα άλλο θέμα το οποίο πρέπει να το κοιτάξουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, όλοι μαζί πλέον τώρα που είναι περισσότερο από ποτέ ανάγκη. Αυτή η μάστιγα των παιδοβιαστών έχει πλέον χτυπήσει «κόκκινο». Πρέπει να τιμωρούνται με ισόβια. Εμείς έχουμε ζητήσει και χημικό ευνουχισμό. Εν πάση περιπτώσει αυτό όμως που θέλουμε να κάνουμε είναι το εξής, κάποτε πρέπει να αποφασίσει, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνησή σας να φέρει νομοσχέδιο σοβαρό για την αλλαγή του Ποινικού Κώδικα. Η παιδεραστία, τα ειδικά εγκλήματα και, κυρίως, ο παιδοβιασμός θα τιμωρείται με ισόβια. Και όταν λέμε ισόβια όχι δεκαοκτώ χρόνια. Αυτό το θέλει όλη η κοινωνία πλέον, είναι ώριμη η κοινωνία να το αποδεχθεί. Ισόβια σημαίνει ισόβια, δεν θα ξαναδεί το φως του ήλιου και όπως είπε και ο Κώστας ο Γείτονας προηγουμένως, στο νομοσχέδιο που κατέθεσε το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, όχι στα Γρεβενά. Το έχουμε βρει τώρα στα Γρεβενά. Εκεί πέρα πηγαίνουν όλοι περνάνε καλά μεταξύ τους τα ίδια πράγματα έχουν κάνει, τις ίδιες δολοφονίες ψυχών έχουν κάνει, και ξαναβγαίνουν σε επτά, οκτώ χρόνια, έξι χρόνια, πέντε χρόνια και κάνουν τα ίδια πράγματα. Παράδειγμα είναι αυτό το ανθρωποειδές. Εκτός από το ανθρωποειδές ο οποίος το έπαιζε και στέλεχος και έκανε και έδειχνε και σήκωνε σταυρούς και πετραχήλια κ.λπ., έχουμε και τον εξηντατριάχρονο. Μόλις βγήκε τρία αγοράκια, δύο αδερφάκια και ένα άλλο επτά και οκτώ χρονών. Ορίστε η κατάντια! Όλοι έχουμε παιδιά. Σταμάτησε, λοιπόν, να υποκρίνεστε!

Ας προχωρήσουμε τώρα στην «Κύρωση της Συμφωνίας Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της αφ' ενός, και του Καναδά, αφ' ετέρου». Καταψηφίσαμε, κύριε Υπουργέ. Η Ελληνική Λύση -και το έχει αποδείξει- είναι δίπλα στην ομογένεια, οι σχέσεις μας με τον Καναδά είναι σοβαρές, είναι καλές.

Βεβαίως, να κοιτάξουμε το θέμα της τρομοκρατίας, της εγκληματικότητας, της διακίνησης ναρκωτικών, της προώθησης της οικονομικής διαφάνειας, της προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου και της δημοκρατίας. Ως προς την προώθηση

του εμπορίου και της οικονομίας, κύριε Υπουργέ, με αυτή την -αν θέλετε- οργάνωση της ΣΕΤΑ, που είναι μία εταιρεία ουσιαστικά, διαχείρισης η οποία δεν μπορεί να κάνει αυτό που αυτή γουστάρει σε όλο τον κόσμο. Είδαμε τι έγινε με την ελληνική φέτα. Ακόμα δεν έχει τακτοποιηθεί το θέμα.

Άρα λοιπόν, έπρεπε να μας φέρετε το νομοσχέδιο αφού είχε τακτοποιηθεί η ονομασία προέλευσης ΠΟΠ της ελληνικής φέτας, διότι αυτοί οι οποίοι χρησιμοποιούσαν τη φέτα ως ελληνική μέχρι το '83, θα συνεχίσουν εσαεί να τη χρησιμοποιούν.

Θα φέρετε, λέει, άλλο νομοσχέδιο. Όχι! Εφόσον μιλάει για την προώθηση του εμπορίου και της οικονομίας, πρώτα έπρεπε να ξεκαθαρίσουν οι σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως της Ελλάδας με τη ΣΕΤΑ και αυτά τα οποία ζητάει η Ελλάδα και έτσι να σταματήσει αυτό το παραμύθι. Καταψηφίζουμε, λοιπόν, το νομοσχέδιο αυτό.

Πάμε τώρα στην κύρωση του πρωτοκόλλου για τα προνόμια και τις ασυλίες της Διεθνούς Αρχής Βυθού. Ακούστε να δείτε, κύριε Υπουργέ, επειδή τα ξέρετε καλά τα θέματα του Υπουργείου Εξωτερικών.

Το 1982, Δίκαιο της Θάλασσας. Η Ελλάδα ήταν από τις πρώτες χώρες που το ψήφισε. Προσέξτε τώρα τι γίνεται με αυτό. Από τη συμφωνία αυτή, η οποία έχει δεκαεπτά τμήματα και μιλάμε για το ενδέκατο και δωδέκατο τμήμα το οποίο μας ενδιαφέρει, το ουσιαστικό ποιο είναι; Έχουν περάσει είκοσι τέσσερα χρόνια από το '82 που την ψηφίσαμε και την φέρνουμε τώρα για κύρωση.

Πρώτον, γιατί μετά από τόσα χρόνια; Υπάρχει κάποιος λόγος που έρχεται σήμερα αυτή η συμφωνία; Δεύτερον, πώς είναι δυνατόν; Η Αμερική, οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν έχουν ψηφίσει το Δίκαιο της Θάλασσας, κύριε Υπουργέ. Εγώ θέλω απαντήσεις μετά, εσείς παίζετε με το κινητό. Εντάξει, αλλά εγώ θέλω απαντήσεις. Γιατί λοιπόν οι Ηνωμένες Πολιτείες το 1983 ανακήρυξαν μονομερώς αποκλειστική οικονομική ζώνη στα διακόσια ογδόντα τρία ναυτικά μίλια, χωρίς να έχουν ψηφίσει το Δίκαιο της Θάλασσας;

Το 1986 ο ίδιος Πρόεδρος. ο Ρήγκαν από τρία ναυτικά μίλια τα χωρικά ύδατα τα κάνει δώδεκα. Τι λέει το Δίκαιο της Θάλασσας; Ότι η εθνική κυριαρχία είναι στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Αυτό, λέει, μέχρι τα δώδεκα ναυτικά μίλια. Αυτό λέει το Δίκαιο της Θάλασσας. Συμφωνούμε, κύριε Υπουργέ; Συμφωνούμε.

Τι έχει κάνει η Ελλάδα μέχρι τώρα και γιατί δεν το κάνουμε τώρα; Ακούω ορισμένους οι οποίοι βγαίνουν στην τηλεόραση και μάλιστα είναι και στρατηγοί και πτέραρχοι και κάτι καθηγητές της συμφοράς και λένε «όχι τώρα, δεν είναι η κατάλληλη ώρα». Γιατί; Φοβόμαστε κανέναν; Ποια είναι η κατάλληλη ώρα; Από τότε που θυμάμαι τον κόσμο δεν υπάρχει κατάλληλη ώρα. Ο Ερντογάν και η Τουρκία γενικότερα, όχι μόνο ο Ερντογάν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις συνέχεια, είχαν σαν πρώτο θέμα το casus belli. Μην κάνει κάτι η Ελλάδα. Μην κάνει τα δώδεκα ναυτικά μίλια, γιατί είναι casus belli. Μην κάνει εκείνο, casus belli, μην κάνει το άλλο, casus belli. Εμείς πότε έχουμε πει casus belli στην Τουρκία;

Τώρα, λοιπόν, η Εθνική Αντιπροσωπεία θα έρθει εδώ και θα δούμε ποιος έχει τη δύναμη ψυχής να πει από τα έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Κι αυτά που λέμε είναι παραμύθια της Χαλιμάς, κύριε Υπουργέ. Αυτό είναι ένα θέμα.

Δεύτερον, αποκλειστική οικονομική ζώνη, διακόσια ναυτικά μίλια, ό,τι έκαναν οι Ηνωμένες Πολιτείες που δεν έχουν ψηφίσει το Δίκαιο της Θάλασσας. Οριοθέτηση, λοιπόν, με την Κύπρο, ανακήρυξη όπου μπορούμε μονομερώς. Αυτά πρέπει να γίνουν τώρα.

Σήμερα το ΚΥΣΕΑ, κύριε Υπουργέ συνεδριάζει. Ξέρετε πού είναι το πρόβλημά τους πλέον; Πού θα κάνει την ενέργεια ο Ερντογάν και γιατί άλλαξε στάση η Αμερική. Ρωτήστε

τους αξιωματικούς, τα στελέχη. Αυτό είναι το πρόβλημα. Αιφνιδιάστηκαν όλοι. Γιατί; Δεν σας τα λέγαμε; Γιατί αιφνιδιαστήκατε, γιατί αιφνιδιάστηκε το Υπουργείο Άμυνας; Επειγόντως χθες ο κ. Δένδιας θα μιλούσε στον κ. Παναγιωτόπουλο. Τα ξέρανε όλα αυτά και δεν έρχεστε να μιλήσετε εδώ πέρα, παρά κάνετε τις αθώες περισσότερες. Θα μας βοηθήσουν οι σύμμαχοι! Κανένας δεν βοηθάει. Πληρώνουμε τα πάντα από τον ιδρώτα και το αίμα του ελληνικού λαού.

Η Ελληνική Λύση από την πρώτη στιγμή φωνάζει: «Από έξι σε δώδεκα ναυτικά μίλια τώρα η αιγιαλίτιδα ζώνη. Οριοθέτηση μαζί με την Κύπρο της αποκλειστικής μας οικονομικής ζώνης». Και αφήστε τις μερικές επήρειες. Να, η μερική επήρεια που φωνάζαμε, κύριε Υπουργέ. Τα βλέπετε; Έρχεται ο καθένας...

Και ο κ. Τσίπρας -εδώ είναι ο κ. Αθανασίου- γιατί μιλάει για 28^ο Μεσημβρινό και δυτικότερα; Δηλαδή, ο 28^{ος} Μεσημβρινός και ανατολικότερα, το σύμπλεγμα της Μεγίστης, πού πήγε; Ξεχάστηκε; Δεν έχει αιγιαλίτιδα ζώνη αυτό; Δεν έχει αποκλειστική οικονομική ζώνη αυτό; Ξεχάσαμε τα πάντα. Σε λίγο θα μας πείτε «από τον 25^ο και δυτικότερα». Τι είναι αυτά τα πράγματα που κάνετε; Ελάτε με τη λογική. Είμαστε Ελλάδα, είμαστε κράτος δυνατό, περήφανο. Δεν μπορεί να φοβόμαστε τον Τούρκο!

Γελάς, στρατηγέ, αλλά είσαι από τον Έβρο. Είσαι από τον Έβρο!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Διαβάζετε και τις εκφράσεις του προσώπου του;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Αφήστε τα τώρα. Μην αρχίζουμε τώρα αυτά τα πράγματα.

Αυτή, λοιπόν, η διεθνής αρχή, η οποία έγινε από τη σύμβαση του Δίκαιου της Θάλασσας, η Διεθνής Αρχή των Θαλασσιών Βυθών, έχει σχέση με τα εκτός της εθνικής κυριαρχίας βυθό και επιφάνεια και τα διακόσια μίλια αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

Υλοποιήσετε, δε, κύριοι της Κυβέρνησης, κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών, και την υφαλοκρηπίδα, η οποία έχει οριοθετηθεί από το 2011, με υπογραφή του εθνικού Κοινοβουλίου, με ψήφιση. Έχουμε οριοθετήσει υφαλοκρηπίδα. Προσέξτε αυτά τα πράγματα, διότι σε λίγο θα βλέπετε γεωτρύπανα από παντού και δεν θα κοιμάστε το βράδυ.

Επίσης, η Διεθνής Αρχή Θαλασσιών Βυθών -θα κλείσω με αυτό- είναι ένας διεθνής οργανισμός ο οποίος δεν ελέγχεται από πουθενά. Δεν μπορώ να καταλάβω τι γίνεται εκεί.

Οι χώροι της αρχής αυτής είναι απαραβίαστοι, δεν υπόκειται σε οικονομικούς ελέγχους, κανονισμούς ή αναστολές παντός είδους, αυτοί, τα μέλη και οι οικογένειές τους. Κάνουν ό,τι θέλουν. Ό,τι χρήματα θέλουν ξοδεύουν, όπου θέλουν τα δίνουν. Κανένας δεν μπορεί να τους ελέγξει.

Η Ελληνική Λύση για μία ακόμη φορά καλεί το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών να βλέπει τα θέματα ένα προς ένα σοβαρά, με τη λογική και με αυτά τα οποία μπορεί να μας έρθουν μπροστά. Για το θέμα αυτό ψηφίζουμε «παρών».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Μυλωνάκη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για μία διευκρίνιση ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, κύριε Μπουκώρο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα την κύρωση μιας σύμβασης της Διεθνούς Αρχής Βυθού. Πρόκειται για έναν διεθνή οργανισμό κύρους, τις συμβάσεις του οποίου έχουν υπογράψει όλες οι χώρες που δέχονται το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας.

Η χώρα βρίσκεται σε πίεση με τις προκλητικές ενέργειες της Τουρκίας. Το να λέμε ότι δεν υπογράφουμε εμείς μια κύρωση της Διεθνούς Αρχής Βυθού, την οποία υπογράφουν όλες οι υπόλοιπες χώρες που δέχονται το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας και όχι η Τουρκία -δεν έχει υπογράψει η Τουρκία-, και να υπάρχουν διαφωνίες στο ελληνικό Κοινοβούλιο ή αμφίσημες θέσεις δεν νομίζω ότι προάγει αυτό που θέλουμε όλοι, δηλαδή την ισχυροποίηση της χώρας με βάση το Διεθνές Δίκαιο. Αυτή και μόνο τη διευκρίνιση ήθελα να κάνω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Μπουκώρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 9^ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Είναι το πρώτο σχολείο μετά τον κορωνοϊό; Ποδαρικό κάνουν;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Είναι το τρίτο σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Με το καλό! Βλέπουμε έτσι ότι πλέον είμαστε στην κανονικότητα.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Παπαναστάσης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε σήμερα την «Κύρωση της Συμφωνίας Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της αφ' ενός, και του Καναδά, αφ' ετέρου». Η Κυβέρνηση είναι συνεπής με τη συνολική αντιλαϊκή πολιτική της και με αυτή την κατάθεση για συζήτηση και λήψη αποφάσεων αυτής της συμφωνίας. Και βέβαια, έχει πολλούς λόγους να καμαρώνει γι' αυτή της την κίνηση.

Είναι φανερό ότι αυτή η γενική συμφωνία υπηρετεί τα συμφέροντα των μονοπωλίων και συμμετέχει σε ένα πλαίσιο που σχετίζεται και με προγενέστερες συμφωνίες που έχουν υπογραφεί, αλλά και με αυτές οι οποίες έρχονται, κυρίως οικονομικές, για να δημιουργηθεί ένα γενικότερο πλαίσιο ευνοϊκό για την κερδοφορία των μονοπωλίων όπως ανέφερα.

Επίσης, γίνεται μια προσπάθεια να καλλιεργηθεί ένα κλίμα αισιοδοξίας και ένα πλαίσιο δήθεν υψηλών προσδοκιών και κοινών επιδιώξεων. Το ίδιο, όμως, το περιεχόμενο αυτής της συμφωνίας, των άρθρων της, ξεγυμνώνει μια ραφιναρισμένη υποκρισία όλων όσων την υποστηρίζουν.

Θα επικαλεστώ το περιεχόμενο του άρθρου 3, το οποίο αναφέρεται στο ότι τα συμβαλλόμενα μέρη θεωρούν ότι η διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής αποτελούν μία από τις σοβαρότερες απειλές κατά της διεθνούς σταθερότητας και ασφάλειας. Έτσι γράφει μέσα.

Εμείς λέμε ότι αυτό θα ήταν ανέκδοτο, αν δεν είχε μια τραγική πλευρά και αποτελεί, βεβαία, μια απροκάλυπτη υποκρισία. Και η Ελλάδα και ο Καναδάς και το σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μέλη του ΝΑΤΟ. Από τη μια εδώ δηλώνουν ότι αντιτίθενται στη διάδοση όπλων μαζικής καταστροφής και από την άλλη το ΝΑΤΟ βάζει τη ματωμένη μπότα του -και όπου τη βάζει τσακίζει τους λαούς- για να προασπίσει τα συμφέροντα των μονοπωλίων. Και με τι το κάνει αυτό; Το κάνει με όπλα μαζικής καταστροφής. Αυτή, λοιπόν, είναι η πραγματικότητα που προδιαγράφει η συμφωνία που μας φέρνει η Κυβέρνηση και φυσικά μας προτείνει να υπερψηφίσουμε.

Βέβαια, είναι κι άλλοι στην ίδια γραμμή με την Κυβέρνηση, οι οποίοι υιοθετούν μεθόδους εξαπάτησης και εξακολουθούν να προβάλλουν την άποψη ότι μπορεί να υπάρξει ΝΑΤΟ χωρίς επιθετικούς σχεδιασμούς -αν είναι δυνατόν!- και μια Ευρώπη απογαλακτισμένη από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Άλλο στοιχείο που αποκαλύπτει την υποκρισία και τη διπροσωπία που κρύβονται μέσα σε αυτές τις συμφωνίες.

Στο περιεχόμενο του άρθρου 4. Τι λέει; Μιλάει για την πρόθεση να απαγορευθεί η παράνομη κατασκευή, μεταφορά και κυκλοφορία φορητών όπλων και ότι αυτό συνιστά μια σοβαρή απειλή κατά της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας. Τι κρύβουν όλοι αυτοί όμως; Γιατί αυτό πρέπει να τονίσουμε. Κρύβουν ότι το παράνομο εμπόριο όπλων αποτελεί μια τεράστια και εξαιρετικά κερδοφόρα αγορά η οποία έχει σαν αφετηρία τις ίδιες τις βιομηχανίες των όπλων των χωρών τους. Δεν είναι τίποτε κρυφές βιομηχανίες. Είναι αυτές οι ονομαστές που τις ξέρουμε όλοι και τα όπλα βγαίνουν με αριθμούς συγκεκριμένους πάνω, οι οποίοι καταγράφονται στο εργοστάσιο και βέβαια παρακολουθούν την πορεία του κάθε όπλου όπου πηγαίνει.

Άρα, λοιπόν, δεν είναι κρυφά αυτά τα στοιχεία και ας μην υποκρίνονται ότι θέλουν να ελέγξουν αυτή την αγορά. Είναι μια μαύρη αγορά που έχει διασυνδέσεις ξεκάθαρα και με κρατικές υπηρεσίες και κυκλώματα που τόσο η Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και οι κυβερνήσεις των κρατών-μελών αρνούνται, δεν θέλουν να τα αγγίξουν.

Εμείς ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αδιάλειπτα αποκαλύπτουμε αυτές τις σκοτεινές διασυνδέσεις, τη διαρκή προσπάθεια ένταξής τους σε μια αποδεκτή κανονικότητα. Ταυτόχρονα το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καλεί τους εργαζόμενους να γυρίσουν την πλάτη στις επικίνδυνες για το λαό κυβερνητικές επιλογές. Και ήδη έχουμε δηλώσει ότι καταψηφίζουμε αυτή τη συμφωνία.

Όσο αφορά τώρα την «Κύρωση του Πρωτοκόλλου για τα προνόμια και τις ασυλίες της Διεθνούς Αρχής Βυθού»: Να ξεκαθαρίσουμε ότι οι αρμοδιότητες αυτής της Διεθνούς Αρχής Βυθού, η οποία θεσμοθετήθηκε ενσωματωμένη στο Δίκαιο της Θάλασσας των Ηνωμένων Εθνών του 1982, ξεκινάνε έξω και από τα χωρικά ύδατα που είναι η εθνική κυριαρχία και έξω από την αποκλειστική οικονομική ζώνη που είναι κυριαρχικά δικαιώματα. Εκεί ξεκινάνε οι αρμοδιότητες αυτής της αρχής.

Σύμφωνα με το άρθρο 177 της σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας, που επικαλέστηκα προηγουμένως, αυτή η αρχή ήδη απολαμβάνει στην επικράτεια κάθε κράτους μέρους της σύμβασης καθορισμένα προνόμια και ασυλίες. Σκοπός της σημερινής κύρωσης είναι η αναγνώριση πρόσθετων προνομίων και ασυλιών από αυτά που ήδη ισχύουν.

Αλλά αν θέλετε δεν είναι το σημαντικό αυτό. Το σημαντικό είναι -και εδώ θα πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας και την κριτική μας- να τονιστεί ότι η σύμβαση για το

Δίκαιο της Θάλασσας του 1982 δίνει τη δυνατότητα στη Διεθνή Αρχή Βυθού να υιοθετεί κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για την αναζήτηση, εξερεύνηση και εκμετάλλευση πολυμεταλλικών κονδυλίων και άλλων ορυκτών πόρων, που βρίσκονται στον θαλάσσιο πυθμένα και υπέδαφος πέραν των εθνικών διαδικασιών, όπως είπαμε. Και εδώ πέρα, βέβαια, μπαίνει και το κερασάκι στην τούρτα. Ως βασική παράμετρος των αρμοδιοτήτων της καταγράφεται η προστασία του υποθαλάσσιου περιβάλλοντος.

Βέβαια εδώ είναι σημαντικό να λεχθεί ότι το οικονομικό διακύβευμα αυτών των αρμοδιοτήτων που έχει αυτή η αρχή είναι τεράστιο, ειδικά σε ένα περιβάλλον διαρκούς αυξανόμενου ενδιαφέροντος για νέα ορυκτά με τις δυνατότητες εξόρυξής τους να αυξάνονται και να συμβαδίζουν με την εξέλιξη της τεχνολογίας. Και βέβαια εμείς θεωρούμε νομοτέλεια ότι όπου υπάρχει καπιταλιστικό κέρδος οι πραγματικές περιβαλλοντικές ευαισθησίες να πηγαίνουν στην άκρη. Αυτά τα δύο δεν συμβαδίζουν. Η ίδια η ζωή το έχει δείξει, η ίδια η πραγματικότητα. Και φυσικά δεν πρέπει να το αμφισβητεί κανένας και όποιος το αμφισβητεί έχει άλλους λόγους που το αμφισβητεί.

Επίσης οι διατάξεις της Σύμβασης του Δικαίου της Θάλασσας για τον διεθνή βυθό αποτυπώνουν με πολύ ξεκάθαρο τρόπο τους σφοδρούς ανταγωνισμούς μεταξύ των ισχυρών καπιταλιστικών κρατών για την εκμετάλλευσή της και ιδιαίτερα σε συνθήκες που αυτοί οι ανταγωνισμοί αυξάνονται δραματικά.

Να πάμε πού; Να πάμε στην Αρκτική; Να πάμε στον Ειρηνικό Ωκεανό; Γίνεται μία τεράστια διαμάχη σε μεγάλα βάθη για ορυκτά τα οποία είναι απαραίτητο να τροφοδοτείται η λεγόμενη πράσινη οικονομία. Είναι γνωστό ότι οι μπαταρίες των ηλεκτρονικών για παράδειγμα χρειάζονται αυτά τα ορυκτά, όπως και η βιομηχανία των αυτοκινήτων. Και εδώ να πούμε ότι αυτή η Διεθνής Αρχή Βυθού -μια και μιλάμε για την αρχή, όχι τόσο για αυτά που περιέχει η σημερινή κύρωση, να δούμε και την εμπλοκή της μέσα στη δράση των μονοπωλίων, που είναι τεράστια αυτά τα οποία ασχολούνται με την εξόρυξη- έχει χορηγήσει πάνω από τριάντα διερευνητικές συμβάσεις εξόρυξης βαθέων υδάτων. Και πού γίνεται το ένα τρίτο από αυτές, μια και επικαλούνται και περιβαλλοντικές ευαισθησίες;

Γίνονται σε υδροθερμικούς αεραγωγούς -άγνωστος στους περισσότερους ο όρος- τα οποία είναι μοναδικά οικοσυστήματα του βυθού της θάλασσας με τεράστια σημασία για τη διαμόρφωση του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Να τη η περιβαλλοντολογική ευαισθησία που διακρίνει αυτούς τους οργανισμούς.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για άλλη μια φορά με αυτά τα στοιχεία τεκμηριώνει τη θέση του ότι το αποκλειστικό κίνητρο και στην περίπτωση της εξόρυξης υποθαλάσσιων ορυκτών είναι το καπιταλιστικό κέρδος. Όσο λοιπόν υπάρχει ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής οι ισχυροί μονοπωλιακοί όμιλοι θα εκμεταλλεύονται τις πρώτες ύλες, θα καταστρέφουν ολόκληρες περιοχές, δεν θα παίρνουν μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος από την παραγωγική τους δραστηριότητα λόγω κόστους και φυσικά θα ρυπαίνουν με τα απόβλητά τους τις θάλασσες.

Με την ευκαιρία λοιπόν της συζήτησης αυτής της συμφωνίας εκφράζουμε τη θέση του κόμματός μας ότι η ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος είναι ασύμβατη με τα συμφέροντα των μονοπωλίων, της εξουσίας τους και τις διακρατικές συμφωνίες. Η θέση μας ήδη έχει εκφραστεί για αυτή τη συμφωνία και είναι το «παρών».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Παπαναστάση.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για ένα λεπτό, γιατί δεν θέλω να μένουν λάθος εντυπώσεις σε όσους συναδέλφους βρίσκονται στην Αίθουσα, αλλά κυρίως σε όσους μας παρακολουθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Έχετε τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ο κύριος Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας είπε κάποια πράγματα προηγουμένως, τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Άλλα πράγματα συζητάμε εδώ.

Η Διεθνής Αρχή Βυθού έχει αποστολή, όπως ειπώθηκε από πολλούς συναδέλφους, την προστασία του οικοσυστήματος του βυθού και του υπεδάφους του στην τεράστια περιοχή πέρα από τις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες. Ο κανονιστικός ρόλος της Διεθνούς Αρχής Βυθού προτάσσει, κυρίως, την εξορμητική χρήση των ωκεανών και όχι τη διατήρησή τους. Θέλω λοιπόν να καταλάβω από πού και ως πού όλο αυτό έχει να κάνει με τα εθνικά μας θέματα και τα μπερδεύουμε με την κατάσταση η οποία έχει διαμορφωθεί από την επιθετικότητα του κ. Ερντογάν και μας κατηγορούν ότι δεν ψηφίζουμε τη συγκεκριμένη κύρωση. Αυτή η συζήτηση είναι άλλου παπιά ευαγγέλιο και ελπίζω και πιστεύω ότι κάποια στιγμή η Νέα Δημοκρατία θα φέρει αυτή τη συζήτηση εδώ στην Ολομέλεια να την κάνουμε όλοι με τα χαρτιά ανοιχτά, να κουβεντιάσουμε επιτέλους την πραγματικότητα που υπάρχει. Αλλά αυτό που συζητάμε σήμερα δεν έχει να κάνει με αυτό που είπε ο κύριος συνάδελφος προηγουμένως.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Εγώ σας ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Βεβαίως, έχετε το δικαίωμα. Έχετε τον λόγο.

Νομίζω ήταν απάντηση στην Ελληνική Λύση αυτά που είπατε εσείς, δεν ήταν σε γενικό πλαίσιο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήταν σε γενικό πλαίσιο.

Εκείνο το οποίο είπα και το διευκρινίζω και το υπογραμμίζω είναι ότι πρόκειται για μια διεθνή σύμβαση την οποία ποιοι την υπογράφουν; Αν δούμε ποιοι έχουν κυρώσει αυτή τη σύμβαση, ποια κοινοβούλια, είναι τα κράτη που συντάσσονται και συμφωνούν με το Διεθνές Δίκαιο. Έχει υπογράψει η Τουρκία αυτή τη σύμβαση;

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τι σημαίνει αυτό, κύριε Πρόεδρε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Αυτό που ακούγεται ακριβώς σημαίνει, τίποτα παραπάνω και τίποτα παρακάτω. Είναι ένα δεδομένο αυτό.

Έχει υπογράψει η Τουρκία αυτή τη σύμβαση; Όχι. Λέω λοιπόν πως η χώρα μας, που σέβεται το Διεθνές Δίκαιο, στους οργανισμούς που υπογράφουν διεθνείς συμβάσεις, προκειμένου να ισχυροποιεί αυτή τη θέση της και στην πραγματικότητα και με πράξεις, και με δράσεις, και με κυρώσεις πρέπει να ψηφίσει αυτή τη συμφωνία. Αυτό είπαμε και νομίζω ότι είναι πολύ καθαρό. Το να λέμε ότι κυρώνουμε την άλφα συμφωνία και δεν κυρώνουμε τη βήτα εμείς πιστεύουμε ότι αδυνατίζει τη θέση μας, που είναι η προσήλωση στο Διεθνές Δίκαιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Θα μιλήσετε όλοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Έχετε τον λόγο, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Επειδή λοιπόν η υποκρισία περισσεύει, για ποιο Διεθνές Δίκαιο μιλάμε; Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής έχουν υπογράψει;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Τι σχέση έχει αυτό;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έχουν υπογράψει οι μεγαλύτεροι σύμμαχοί σας; Το ίδιο ισχύει και για την Τουρκία.

Αυτή η σύμβαση έγινε με πρωτοβουλία -τότε- της Σοβιετικής Ένωσης και όσον αφορά αυτούς τους οποίους επικαλείστε για το Διεθνές Δίκαιο, η Ελλάδα σέβεται το Διεθνές Δίκαιο, οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής το σέβονται; Απαντήστε. Ντρέπεσθε να πείτε όχι;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Εμείς θα απαντήσουμε; Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα σας απαντήσουν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ακούστε, δεν θα παίζουμε τον παπά, «εδώ παπάς, εκεί παπάς...», λέμε ότι οι χώρες που σέβονται το Διεθνές Δίκαιο έχουν υπογράψει τη σύμβαση του 1992 για τις θάλασσες ναι, ή όχι; Ναι. Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής που είναι ο στρατηγικός σας σύμμαχος και με βάση τα προβλήματα που έχουμε με την Τουρκία και λέτε ότι πρέπει να είμαστε εμείς με το Διεθνές Δίκαιο, έχουν υπογράψει; Όχι, δεν έχουν υπογράψει. Να, λοιπόν, η υποκρισία η γενική.

Εμείς ψηφίσαμε «παρών», δεν καταψηφίσαμε. Ανεξάρτητα από αυτό, όμως, να γνωρίζει ο ελληνικός λαός ποιοι εγγυούνται κατά την άποψη όλων των υπολοίπων αστικών κομμάτων, τα σύνορα κ.λπ.. Μα, οι Αμερικάνοι δεν αναγνωρίζουν σύνορα πουθενά και γι' αυτό δεν την έχουν υπογράψει. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και επειδή θα μιλήσει απ' ό,τι μου είπε και ο κ. Λοβέρδος για το Κόσοβο, επειδή μιλάμε για αναθεωρητισμό και αλλαγή συνόρων, ρωτώ: Το Κόσοβο τί είναι; Η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας τί είναι; Είναι αναθεωρητισμός αυτός; Δεν είναι παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου από το ΝΑΤΟ -που το υποστηρίζετε- δεν είναι παραβίαση της τελικής πράξης του Ελσίνκι που καθόρισε τα σύνορα στον κόσμο; Ποιος ξεκίνησε, λοιπόν, μετά το 1991 την αναθεώρηση των συνόρων και σήμερα μιλάει μόνο για την Ουκρανία; Και εμείς εναντίον είμαστε του πολέμου της Ρωσίας κατά της Ουκρανίας, αλλά όχι και έτσι! Για να δούμε τα αποτελέσματα της αναθεώρησης. Θα πει κανένας τίποτα, μιας και μιλάμε για το περιβάλλον, ότι το ΝΑΤΟ έριξε βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανίου στο Κόσοβο και ότι πέθαναν χιλιάδες από καρκίνο, μεταξύ των οποίων και Έλληνες και Ιταλοί στρατιώτες, μιας και μιλάμε για τη συμφωνία με τον Καναδά που είναι κατά της διάδοσης των όπλων μαζικής καταστροφής κ.λπ., για να έχει συναίσθηση και ο ελληνικός λαός ποια είναι η υποκρισία και ποια η πραγματικότητα. Οι φονιάδες παριστάνουν τα θύματα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

Και μιας και το προαναγγείλατε, ορίστε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής, κ. Ανδρέας Λοβέρδος, έχει τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ως εισηγητής ήθελα να πάρω τον λόγο, αλλά αφού η διαδικασία αυστηροποιήθηκε και τηρείται έτσι, αλλάξαμε με την κ. Γιαννακοπούλου, για να μπορέσω να πω δυο πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όχι, έτσι είναι ο Κανονισμός.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Γνωρίζω, έχετε δίκιο. Έχετε απόλυτο δίκιο.

Κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών, δεν υπάρχει περίπτωση να ταξιδέψει Έλληνας πολιτικός εκτός συνόρων επισκεπτόμενος χώρες της Ευρώπης ή εκτός Ευρώπης, όπου να μην συζητήσει με τον πρόεδρο της χώρας μας εκεί και να μην του μεταφερθεί η αδυναμία λειτουργίας των πρεσβειών. Κανόνας! Εξαιρέσεις; Ούτε μία.

Μάλιστα, όπως επανειλημμένα έχουμε πει, αλλά δεν πάει άλλο, θα πρέπει να το κουβεντιάσουμε αυτό το θέμα με τον κ. Δένδια, ανταλλάσσοντας επιχειρήματα σε πεδίο κοινοβουλευτικού ελέγχου. Δεν πάει άλλο! Δεν πάει άλλο να σου λένε ότι για 300 ευρώ χρειάζονται δύο μήνες έγκρισης. Δεν πάει άλλο αυτό! Δεν πάει άλλο να σου λέει ο άλλος ότι οδηγεί το αυτοκίνητό του και το αφήνει έξω από τον χώρο που πάει, για να μην δουν ότι οδηγεί αυτός, γιατί δεν υπάρχει συνεργάτης. Δεν πάει άλλο να μην μπορούν να κάνουν εθνική γιορτή ή να βάζουν χρήματα από την τσέπη τους. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Δεν είναι προσωπικό για τον εκάστοτε διπλωματικό μας εκπρόσωπο ή την εκάστοτε διπλωματική μας εκπρόσωπο, είναι για τη χώρα πολιτικό θέμα αυτό. Έχει ξεφύγει η Ελλάδα από πλευράς δημοσίου χρέους, 356 δισεκατομμύρια έχει φθάσει η ονομαστική

τιμή του δημοσίου χρέους. Θα προστεθούν κατά πάσα πιθανότητα και τα 18 δισεκατομμύρια των κρατικών εγγυήσεων για το πρόγραμμα «ΗΡΑΚΛΗΣ» και αυτό ανεβαίνει.

Δεν με νοιάζει αν ο λόγος πέφτει λόγω πληθωρισμού και λόγω της ανάπτυξης που έχει η χώρα. Δεν με νοιάζει αυτό. Με νοιάζει ότι ο απόλυτος αριθμός ανεβαίνει δραματικά και όλοι τον παρακολουθούν. Και σ' αυτό το περιβάλλον δεν υπάρχουν 1.000 ευρώ; Το είχα επισημάνει και όταν ψηφίζαμε προϋπολογισμό. Όλα τα Υπουργεία αυξάνουν τον προϋπολογισμό τους, εσείς τον μειώνετε. Γιατί δηλαδή αισθάνεστε αυτήν την άνεση; Όλα πάνε τόσο καλά; Δεν υπάρχουν θέματα;

Ειδικά για το Κόσοβο που ήμουν επί τέσσερις ημέρες, αυτό που θέλω να υπογραμμίσω είναι ότι η χώρα αυτή δεν είναι μια τυχαία χώρα, και για το παρελθόν που είπε ο κ. Παφίλης, αλλά και για το παρόν και το μέλλον. Υπάρχουν θέματα στα οποία και η Ελλάδα έχει συμμετοχή. Η Ελλάδα μαζί με άλλες τέσσερις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν αναγνωρίζει το Κόσοβο, Κύπρος, Σλοβακία, Ισπανία, Ρουμανία. Και χωρίς την Κύπρο τέσσερα κράτη-μέλη του NATO, τα ίδια, τα υπόλοιπα, δεν αναγνωρίζουν τη χώρα αυτή. Άρα είναι μπλοκαρισμένη χώρα σε σχέση με την ευρωατλαντική της προοπτική.

Παρ' ότι στην Ελλάδα ξεκίνησε μια συζήτηση προ μηνών και ξαφνικά από τη μια ο κ. Ροζάκης είπε ότι «εκατόν δέκα περίπου χώρες έχουν αναγνωρίσει το Κόσοβο, εμείς γιατί καθυστερούμε» και από την άλλη πλευρά ο κ. Βαληνάκης λέει ότι δεν πρέπει να το αναγνωρίσουμε, εγώ είμαι στη μέση. Θα σας εξηγήσω με μισή φράση για αυτό. Η Ελλάδα συμμετέχει στο μπλοκάρισμα αυτό. Και οι ίδιοι οι Κοσοβάροι αλλά και οι γύρω τους έχουν ενδιαφέρον για τη θέση της Ελλάδας. Δεν είμαστε απόλυτοι όπως είναι οι άλλοι. Ας πούμε, οι Ισπανοί που έχουν τους Βάσκους και τους Καταλανούς έχουν λόγους να είναι πάρα πολύ επιφυλακτικοί για οποιαδήποτε θέματα τέτοιων αναγνωρίσεων, το ίδιο και οι Ρουμάνοι με τους ουγγρικής καταγωγής. Εμείς με την Κύπρο έχουμε τις σοβαρότατες επιφυλάξεις μας, αν και η γνωμοδότηση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης έχει δείξει την απόλυτη διάκριση ανάμεσα στην Κύπρο και στο Κόσοβο. Εν τούτοις, έχουμε επιφυλάξεις. Δεν τις έχουμε όπως τις έχουν οι άλλοι, γι' αυτό είναι σωστή για την ώρα η γραμμή που τηρούμε να πολλαπλασιάζονται οι επισκέψεις του Υπουργού των Εξωτερικών εκεί, σε λίγο θα πάει η Υπουργός Πολιτισμού, να έρχεται ο Πρωθυπουργός τους εδώ να συναντάει τον Έλληνα Πρωθυπουργό. Είμαστε διακριτοί από τους άλλους που δεν αναγνωρίζουν, αλλά δεν αναγνωρίζουμε και εμείς. Προς ώρας αυτή η γραμμή θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σωστή, αλλά δεν θα μπορέσει να αντέξει για πάρα πολύ καιρό και γι' αυτό πρέπει να είμαστε όλοι συνειδότες αυτής της πραγματικότητας και το κάθε κόμμα να κάνει τις δικές του επεξεργασίες για να δούμε πού θα πάμε.

Θέλω, κύριε Υπουργέ, με αυτά τα λόγια να κατέβω από το Βήμα, αλλά θέλω να συγκρατήσετε την πρώτη μου σκέψη. Δεν γίνεται να συνεχίσετε με τον τρόπο που κάνετε πολιτική διπλωματικής μας παρουσίας στο εξωτερικό. Δεν γίνεται να το συνεχίσετε αυτό. Δεν καταλαβαίνω γιατί δεν ακούει το Υπουργείο. Οι διπλωμάτες δεν εισηγούνται; Εισηγούνται. Το Υπουργείο δεν λαμβάνει τις εισηγήσεις τους; Τις λαμβάνει. Γιατί τα περιφρονείτε αυτά; Γιατί πιστεύετε ότι είναι χρέος του κάθε διπλωμάτη να εκτίθεται στους συναδέλφους του; Να μην μπορεί να είναι ισοϋψής ούτε με τους μικρούς, με τους φτωχούς αυτού του πλανήτη. Να μην μπορεί να συγκριθεί καν με τους Τούρκους. Να μην μπορεί να συγκριθεί καν με άλλους Ευρωπαίους. Να μιζεριάζουν για εκατό ευρώ των οποίων η έγκριση παίρνει μήνες.

Είναι απίστευτα αυτά τα πράγματα που έχετε κάνει. Είστε τέσσερα χρόνια κοντά στη διακυβέρνηση του τόπου. Και το λέω εγώ που ο λόγος μου πιάνει, κύριε Βαρβιτσιώτη, γιατί έχω κάνει πολλές φορές, τις περισσότερες, πολύ θετική κριτική στις πολιτικές σας

αποφάσεις για την εξωτερική πολιτική της χώρας. Άρα δεν είμαι εδώ σε αυτή τη Βουλή για να αγοράζω ψήφους με λόγια του αέρα και αέρα κοπανιστό. Αλλά αυτό το θέμα το κοιτάτε με περιφρόνηση. Δεν αναφέρομαι σ' εσάς, δεν έχετε την ευθύνη του Υπουργείου, αλλά είστε Υπουργός των Εξωτερικών, πώς θα γίνει;

Πρέπει, λοιπόν, να το λύσετε και να το λύσετε τώρα. Το σχέδιο προϋπολογισμού ήδη πηγαίνει τον δρόμο του, Οκτώβριο-Νοέμβριο-Δεκέμβριο, ώστε να ψηφίσουμε τον προϋπολογισμό. Εκεί αν τα πράγματα είναι τα ίδια, αν οι διαφορές δεν είναι αισθητές, τότε νομίζω ότι το κάνετε επίτηδες. Προσφέρετε στον Πρωθυπουργό τάχα καλές υπηρεσίες. Του λέτε ότι δεν χρειάζεστε λεφτά, ενώ η χώρα μας χρειάζεται λεφτά. Τόσα πετάχτηκαν αυτόν τον καιρό. Πέραν αυτών που ήταν χρήσιμα και έπιασαν τόπο, πόσα χρήματα μέσα από οριζόντιες πολιτικές πετάχτηκαν πραγματικά γιατί δόθηκαν σε ανθρώπους που δεν τα είχαν ανάγκη;

Αυτό το θέμα της παρουσίας της πατρίδας μας στο εξωτερικό μην το κάνετε όπως τον 10^ο αιώνα που έκλειναν τις πρεσβείες, γιατί υποτίθεται ότι διπλωματικές υπηρεσίες προσέφεραν οι πρόξενοι. Μην το κάνετε έτσι.

Όταν έναν πρέσβη τον έχετε κλειδωμένο στο γραφείο του, να μην μπορεί να βγει από αυτό, τότε στερείτε την πατρίδα μας από τις διπλωματικές του υπηρεσίες εκεί που έχουμε κρίνει ότι πρέπει να υπάρχουν πρεσβείες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Λοβέρδο.

Θα κλείσουμε με τον Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών τον κ. Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που το Υπουργείο Εξωτερικών βρίσκεται ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας για να συζητήσει θέματα πολύ εξειδικευμένα, όπως τα δύο συγκεκριμένα που συζητάμε, αναγκαστικά η συζήτηση διευρύνεται, γίνεται πολύ μεγαλύτερη και μπαίνουν στην ατζέντα σχεδόν όλες οι ανησυχίες γύρω από την εθνική εξωτερική πολιτική.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, πριν προσπαθήσω να απαντήσω σε κάποιες από αυτές τις ανησυχίες τις οποίες εξέφρασαν οι συνάδελφοι, να πω δυο κουβέντες για τις συμφωνίες που συζητάμε. Η μία αφορά τη στρατηγική σχέση ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τον Καναδά, μία στρατηγική σχέση η οποία ξεπερνά τις εμπορικές σχέσεις. Για τις εμπορικές σχέσεις έχουμε τη συμφωνία CETA η οποία έχει κυρωθεί στο παρελθόν κι έχει περάσει. Ήταν άλλη η κυβέρνηση η οποία διαπραγματεύτηκε τότε και άλλη η κυβέρνηση η οποία συνηγόρησε υπέρ αυτής της συμφωνίας στο Συμβούλιο Υπουργών. Είναι μία συμφωνία την οποία προσπαθούμε να βελτιώσουμε σε ό,τι αφορά την κατοχύρωση των προϊόντων ονομασίας προέλευσης, χωρίς, όμως, να δίνει πάρα πολλά περιθώρια για φοβερές βελτιώσεις.

Όμως, η στρατηγική σχέση με τον Καναδά είναι μια στρατηγική σχέση όπου κάποιος, βλέποντας ψυχρά τα πράγματα στον πλανήτη, αντιλαμβάνεται ότι υπάρχει μία κοινή αντίληψη με τον Καναδά σε πάρα πολλά πράγματα, στον τρόπο με τον οποίο η δημοκρατία και το κράτος δικαίου λειτουργούν στη χώρα του Καναδά.

Ο σεβασμός στο Διεθνές Δίκαιο, η συναντίληψη στα θέματα γεωπολιτικής ασφάλειας και σταθερότητας, το γεγονός ότι η πλειοψηφία των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που βρίσκονται στο NATO είναι σύμμαχοι με τον Καναδά στο πλαίσιο του NATO

και η διεύρυνση των πολιτικών σχέσεων, ουσιαστικά βελτιώνει τη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν την περιορίζει. Άρα δεν αντιλαμβάνομαι, ιδιαίτερα από τα κόμματα τα οποία πιστεύουν στην εμβάθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το γεγονός ότι αρνούνται να ψηφίσουν υπέρ αυτής της συμφωνίας.

Σε ό,τι αφορά δε το πρωτόκολλο για τα προνόμια και τις ασυλίες της Διεθνούς Αρχής Βυθού, η μόνη κριτική την οποία μπορεί να δεχθεί το Υπουργείο Εξωτερικών είναι ότι αυτή καθυστέρησε. Όντως είναι μια συμφωνία που έχει υπογραφεί το 1998. Σήμερα έχει περίπου σαράντα επτά συμβαλλόμενα μέρη, δεκαεννέα εκ των οποίων μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και όπως έχει και ο τελευταίος Έλληνας καταλάβει -ο λιγότερο ενημερωμένος Έλληνας εννοώ-, η χώρα μας σε αυτή την πολύ μεγάλη ένταση την οποία περνάει τα τελευταία χρόνια στη σχέση της με την Τουρκία, έχει ως ασπίδα ανάμεσα στα άλλα τον σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο που απορρέει από τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας.

Είναι μία σύμβαση την οποία έχουν υπογράψει εκατόν εξήντα οχτώ χώρες του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Ορισμένες δεν την έχουν υπογράψει όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, κύριε Παφίλη, έχετε δίκιο σε αυτό. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι η σύμβαση αυτή δεν αποτελεί τον μπούσουλα με τον οποίο λύνονται οι διαφορές στη θάλασσα.

Εχθές είχαμε μία πολύ σημαντική συμφωνία, την οριοθέτηση της ΑΟΖ ανάμεσα στο Ισραήλ και στον Λίβανο, η οποία έγινε με σεβασμό στις προβλέψεις της UNCLOS, με τη διαμεσολάβηση των Ηνωμένων Πολιτειών που δεν την έχουν υπογράψει, αλλά σέβονται απολύτως τα δικαιώματα τα οποία απορρέουν από τη σύμβαση και τη θεωρούν ως τρόπο με τον οποίο επιλύονται οι διαφορές που έχουν να κάνουν με τις θαλάσσιες αμφισβητήσεις.

Και, βεβαίως, είναι στο στρατηγικό συμφέρον της χώρας να βελτιώνει η UNCLOS τη θέση της στο παγκόσμιο δικαιοσύστημα, να είναι ένα ισχυρό εργαλείο, να αποκτά περισσότερα εργαλεία για την εμπέδωση των σκοπών του.

Εμείς θεωρούμε ότι είμαστε ταυτισμένοι με την UNCLOS και τα εθνικά μας συμφέροντα είναι ταυτισμένα με τη UNCLOS, γιατί βάσει των προβλέψεων αυτών και οριοθετήσαμε την ΑΟΖ με την Ιταλία και επεκτείναμε τα χωρικά μας ύδατα, κάνοντας την πρώτη επέκταση της εθνικής κυριαρχίας από την ενσωμάτωση των Δωδεκανήσων και σήμερα στο Ιόνιο και προχωρήσαμε στη μερική οριοθέτηση της ΑΟΖ με την Αίγυπτο και συζητάμε για την παραπομπή της οριοθέτησης των θαλασσιών ζωνών με την Αλβανία πάλι βάσει της UNCLOS.

Άρα δεν καταλαβαίνω γιατί θα πρέπει η χώρα να είναι α λα καρτ επισκέπτης στις προβλέψεις της UNCLOS. Όταν υπάρχει και το θέμα του βυθού, όταν έχουμε μία από τις παγκόσμιες ναυτιλίες, όταν σήμερα οι ελληνικές ναυτιλιακές εταιρείες είναι οι μεγαλύτεροι μεταφορείς ενέργειας και προϊόντων εξορύξεων, δεν καταλαβαίνω γιατί θα πρέπει να είμαστε εμείς αντίθετοι σε αυτά.

Τώρα έρχομαι στα επιμέρους θέματα, τα οποία ετέθησαν από διάφορους συναδέλφους.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ζούμε μια πρωτοφανή ένταση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Η ρητορεία που προέρχεται από την Άγκυρα είναι ενδεικτική των προθέσεων και, δυστυχώς, τα ελληνοτουρκικά έχουν καταστεί αντικείμενο της προεκλογικής εκστρατείας και της προεκλογικής έντασης που επικρατεί στη γείτονα. Αυτό δεν ευνοεί την επίλυση των εθνικών θεμάτων. Αυτό δεν ευνοεί το καλό κλίμα που θέλουμε να έχουμε στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Αυτό δεν ευνοεί τη μείωση της έντασης στο πεδίο. Και αυτό πρέπει να το καταλαβαίνει καθένας.

Η χώρα αντιμετωπίζει αυτή την τουρκική απειλή και την αντιμετωπίζει νομίζω με επάρκεια. Για αυτό και η πλειοψηφία των Ελλήνων εμπιστεύονται τον Κυριάκο Μητσοτάκη στους χειρισμούς που κάνει σε όλα τα διεθνή φόρα. Το είδαμε και προχθές στην Πράγα.

Επαναλαμβάνω ότι το είδαμε προχθές στην Πράγα από τον εκνευρισμό που προκάλεσε στον κ. Ερντογάν για τον τρόπο με τον οποίον του απάντησε στο δείπνο των ηγετών, όπου μάλιστα ο Τούρκος Πρόεδρος προέβη και σε μια ακόμα κίνηση να αποχωρήσει από το δείπνο των ηγετών. Αφού μίλησε, άκουσε τον Κυριάκο Μητσοτάκη, δεν θεώρησε σκόπιμο να συμμετέχει στη συζήτηση με τους υπόλοιπους σαράντα δύο ηγέτες που βρισκόντουσαν εκεί, δείχνοντας ουσιαστικά, ότι έχει και η Τουρκία σε ένα βαθμό υποχωρήσει από τη διάθεσή της να είναι αναπόσπαστο κομμάτι αυτού που λέμε του δυτικού συστήματος ασφάλειας και του ευρωπαϊκού συστήματος ασφάλειας. Και αυτό πρέπει να μας προβληματίζει ακόμα περισσότερο.

Εμείς, λοιπόν, απαντάμε διπλωματικά σε όλα τα επίπεδα. Διευρύνουμε τις συμμαχίες μας, στρατηγικές συμμαχίες, σε όλα τα μέτωπα είτε στη Μέση Ανατολή για τις χώρες του Κόλπου είτε στα πλαίσια του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε με τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Δεν ξέρω αν παρακολουθείτε πόσο εκνευρισμό προκαλεί στα τουρκικά μέσα ενημέρωσης το γεγονός ότι η Αλεξανδρούπολη έχει αποτελέσει πλέον αντικείμενο των ελληνοαμερικανικών σχέσεων και είναι, κύριε Δημοσχάκη, ένα λιμάνι που έχει αποκτήσει ιδιαίτερη στρατηγική σημασία για το ΝΑΤΟ ιδιαίτερα μετά τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία και πόσο εκνευρισμό προκαλεί το γεγονός ότι παρακάμπτεται ο στρατηγικός ρόλος της Τουρκίας μέσα από την αξιοποίηση της γεωγραφικής θέσης της χώρας.

Παράλληλα, με τις θυσίες του ελληνικού λαού έχουμε προχωρήσει σε ένα πρωτοφανές, ναύαρχε κύριε Χατζηδάκη, εξοπλιστικό πρόγραμμα βγαίνοντας από την πολυετή κρίση, αναβαθμίζοντας την αποτρεπτική ικανότητα των Ενόπλων Δυνάμεων. Και ελπίζουμε ότι στα επόμενα χρόνια η χώρα μας θα έχει δυνατότητες που δεν φανταζόταν ποτέ στο παρελθόν ότι μπορούσε να κατέχει.

Τώρα, όσοι πανηγυρίζουν για το γεγονός ότι από τη Γερουσία εχθές πέρασε ένα σχέδιο, στο οποίο δεν περιλαμβάνεται η τροπολογία Μενέντεζ, ουσιαστικά πανηγυρίζουν για κάτι που, πρώτον, δεν εξυπηρετεί με ξεκάθαρο τρόπο τα ελληνικά συμφέροντα. Και αυτό μας προκαλεί.

Δεύτερον, δείχνει ότι έχουν άγνοια για τον τρόπο με τον οποίο νομοθετεί το Κογκρέσο και ποια είναι η διαδικασία διαβούλευσης ανάμεσα στη Βουλή των Αντιπροσώπων στη Γερουσία και στην Κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών, για τον τρόπο με τον οποίο διεξάγονται οι διεθνείς σχέσεις των Ηνωμένων Πολιτειών.

Και τρίτον, δεν αντιλαμβάνονται ότι αυτή η διαδικασία είναι μια μακρά διαδικασία, ενδεχομένως, θα ολοκληρωθεί μετά τις ενδιάμεσες εκλογές και τη διαμόρφωση νέων συσχετισμών στη Βουλή των Αντιπροσώπων και τη Γερουσία και δεν είναι το τέλος μιας διαδρομής, η οποία είχε ως αντικείμενο την Ελλάδα, αλλά αιτία και αφορμή δεν είχε την Ελλάδα.

Είχε το γεγονός ότι η Τουρκία με την προμήθεια των S-400, με τη στάση της σε μία σειρά από ζητήματα, με τη μη ευθυγράμμιση με το πλαίσιο κυρώσεων απέναντι στην Ουκρανία, με τη στρατηγική σχέση που έχει αναπτύξει με τη Ρωσία, δεν θεωρείται ο πιστός, καλός σύμμαχος των Ηνωμένων Πολιτειών.

Και παρ' όλα αυτά, στο διάστημα που είχε διαταραχθεί –και έχει διαταραχθεί– η σχέση η στενή που επί δεκαετίες υπήρχε με τις Ηνωμένες Πολιτείες– η χώρα μας έχει καταφέρει να αναβαθμίσει τη διμερή μας σχέση και σε αμυντικό επίπεδο και σε πολιτικό

επίπεδο. Και δεν αφήσαμε καμμία ευκαιρία, κανένα λεπτό χαμένο και καμμία δυνατότητα παρέμβασης, με κορυφαία αυτή του Πρωθυπουργού στο Κογκρέσο, που δεν νομίζω ότι έχουμε ξαναδεί Έλληνα Πρωθυπουργό να πηγαίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες και να τυγχάνει μιας τέτοιας υποδοχής, να κάνει μια τέτοια ομιλία, η οποία –μπορώ να σας διαβεβαιώσω– όχι μόνο προκάλεσε εκνευρισμό στην απέναντι πλευρά, το αντίθετο, προκάλεσε και ανησυχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε εκατό χρόνια μετά τις συνέπειες της Μικρασιατικής Καταστροφής, όταν τα εθνικά μας θέματα αποτέλεσαν αντικείμενο πολιτικών αντεγκλήσεων και δυστυχώς, πολλές φορές, επιλογών που μας οδήγησαν σε οδυνηρές για τον ελληνισμό συνέπειες.

Θα είναι σκόπιμο και φρόνιμο να διδαχθούμε από το παρελθόν μας και πηγαίνοντας στην επόμενη περίοδο των εκλογών του 2023, ζώντας αυτή την περίεργη συγκυρία, δηλαδή, να συμπίπτουν οι εκλογές στην Ελλάδα, στην Κύπρο και στην Τουρκία στην ίδια χρονική περίοδο, στο ίδιο χρονικό εξάμηνο, να κρατήσουμε εμείς τις ελληνοτουρκικές διαφορές μακριά από την εσωτερική πολιτική ατζέντα και να αποδεικνύουμε με τη θέση μας και την ψήφο μας σε αυτό το Κοινοβούλιο ότι οι Έλληνες είμαστε ενωμένοι απέναντι στην τουρκική απειλή, υπερασπιζόμαστε το Διεθνές Δίκαιο γιατί το βρίσκουμε ως το μοναδικό τρόπο επίλυσης των διαφορών και στηρίζουμε τις αμυντικές δυνατότητες της χώρας.

Αυτό είναι το μόνο σώφρον που μπορούμε να κάνουμε και είναι ο μόνος τρόπος και ο μόνος οδηγός, για να αποκρούσουμε αυτόν τον αναθεωρητισμό που προέρχεται από την Άγκυρα, ο οποίος είναι προσβλητικός, επικίνδυνος και πάνω απ' όλα δημιουργεί, στο διηνεκές, εμβάθυνση του χάσματος που υπάρχει ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Τουρκία για την αντίληψη του πώς μπορεί να λειτουργήσει το περιβάλλον ασφάλειας στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Εγώ, λοιπόν, ζητάω από όλους την αυτοσυγκράτηση. Δεχόμαστε την καλόπιστη κριτική. Νομίζω ότι έχουμε επιδείξει τη διάθεση να έχουμε και αποφασιστικότητα, αλλά να αφήνουμε και τα παράθυρα του διαλόγου ανοικτά.

Σήμερα, τώρα, συνεδριάζει το ΚΥΣΕΑ ακριβώς για να εκτιμήσει αυτές τις καταστάσεις. Πριν από λίγο ο Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη ανέφερε τους κινδύνους που αντιμετωπίζουμε από την ενδεχόμενη εργαλειοποίηση μεταναστευτικών ροών στον Έβρο. Και σε αυτό πρέπει να είμαστε ενωμένοι. Δεν είμαστε αποφασισμένοι να ανοίξουμε τα σύνορά μας και να μετατρέψουμε τη χώρα μας από χώρα σε χώρο-transit προσφύγων, μεταναστών και άλλων ανθρώπων που θέλουν να μπουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και βεβαίως, πρέπει να στηρίζουμε με αποφασιστικότητα τα προγράμματα για την ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεων -και δεν θα μπορούσα να διαφωνήσω με τον κ. Λοβέρδο- και την ενίσχυση, βεβαίως, με οικονομικούς πόρους και του Υπουργείου Εξωτερικών, γιατί θεωρώ ότι όντως χρειάζεται μία γενναία οικονομική αναβάθμιση η διπλωματία μας. Οι διπλωμάτες μας και το Υπουργείο Εξωτερικών έχουν υποστεί ίσως τις μεγαλύτερες περικοπές στην περίοδο των μνημονίων, πάνω από 45% περικοπές και νομίζω ότι είναι καιρός να συζητηθεί, στο πλαίσιο της Εθνικής Αντιπροσωπείας, η αναβάθμιση του ρόλου του Έλληνα διπλωμάτη, που –θα συμφωνήσω μαζί του– έχει πετύχει πολύ περισσότερα από όσα συνήθως η ελληνική κοινή γνώμη τού αποδίδει.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι εθελοντές της Κοινωνικής Υπηρεσίας του Δήμου Γαλατσίου.

Σας καλωσορίζουμε!

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου των σχεδίων νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Προχωρούμε στην ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της αφενός, και του Καναδά, αφετέρου».

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να κλείσει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα, καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχουν ως εξής:

ΑΛΛΑΓΗ ΣΕΛΙΔΑΣ

Κύρωση της Συμφωνίας Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της αφενός, και του Καναδά, αφετέρου

Επί της Αρχής ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο πρώτο ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

N.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜΕΡΑ25: ΟΧΙ

Ακροτελεύτιο άρθρο ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜΕΡΑ25: ΟΧΙ

Επί του Συνόλου ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

Ν.Δ.: ΝΑΙ

ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ

Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ

Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ

ΜΕΡΑ25: ΟΧΙ

ΑΛΛΑΓΗ ΣΕΛΙΔΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της αφενός, και του Καναδά, αφετέρου» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Να καταχωριστεί το κείμενο του νομοσχεδίου σελ.131α)